

La sardana mitjà d'educació

Per més que dongui voltes a l'assumpte, no arribo a trobar la lògica de l'origen de la sardana.

Dit d'una altra manera: Com és possible que un poble tan ferotgement individualista com el nostre hagi pogut crear la dansa de la germanor i de la disciplina de conjunt?

* * *

Navarra, València i Aragó ténen en les seves "jotas" l'expressió rítmica que correspon al seu caràcter tan individualista com el nostre, i així el folklore d'aquelles regions està d'acord amb la seva manera d'ésser.

* * *

Aquí no. Si bé som mediterranis fins al moll dels ossos i portem, com a tals, el separatisme en la sang —separatisme que, en última conseqüència acaba per reduir-se al "jo"— no obstant hem donat naixença, com a regió, a la dansa de la fraternitat i de la disciplina col·lectiva.

I si bé, tal com déiem al començar, no podem comprendre la lògica d'aquest fet, probem de totes maneres de treure'n tot el suc a fi de que la sardana no té discriminació i reacciona així contra el separatisme tals.

* * *

La sardana no la pot ballar un sol i per aquest fet és ja una reacció contra el "jo".

A més permet rebutjar els balladors que venen a l'anella, perquè la sardana no té discriminació i reacciona així contra el separatisme tribal, reemplaçant-lo per la germanor.

I després vé lo de la disciplina de conjunt: ara tots a la dreta, ara tots a l'esquerra a l'una; ara tots curts, ara tots llargs, sota la direcció d'un cap de colla.